

SPILLER-MUYS MAJA

OPERACIJSKI SISTEM

DELTA/M

ZA ZACETNIKE



delta računalniški sistemi [®]



delta računalniški sistemi
delta computer systems

SPILLER-MUYS MAJA

OPERACIJSKI SISTEM

DELTA/M

ZA ZACETNIKE

IZDAJA 1.0 FEBRUAR 1982

(C) DELTA IZOBRAZEVALNI CENTER
61000 LJUBLJANA, TITOVA 51, YUGOSLAVIA

1. Poglavje

UPORABA TERMINALA

V tem poglavju se bomo seznanili z načini, kako se prijavimo na operacijski sistem DELTA/M. Operacijski sistem nam omogoča komunikacijo s strojno opremo računalnika.

Operacijski sistem prevaja jezik, ki ga razumemo mi, v jezik, ki ga lahko razume računalnik. Prevaja tudi sporočila, ki nam jih pošilja računalnik. Ta dvosmerni komunikacijski proces navadno poteka preko terminala.

Uporabljamo lahko različne tipe terminalov. Delijo se na:

- *TISKALNI terminal, ki piše na papir in
- *ZASLONSKI terminal, ki prikazuje znake na ekranu.

Večina zaslonskih terminalov ne omogoča trajnega zapisa dela na terminalu.

Na sliki vidimo tiskalni in zaslonski terminal.

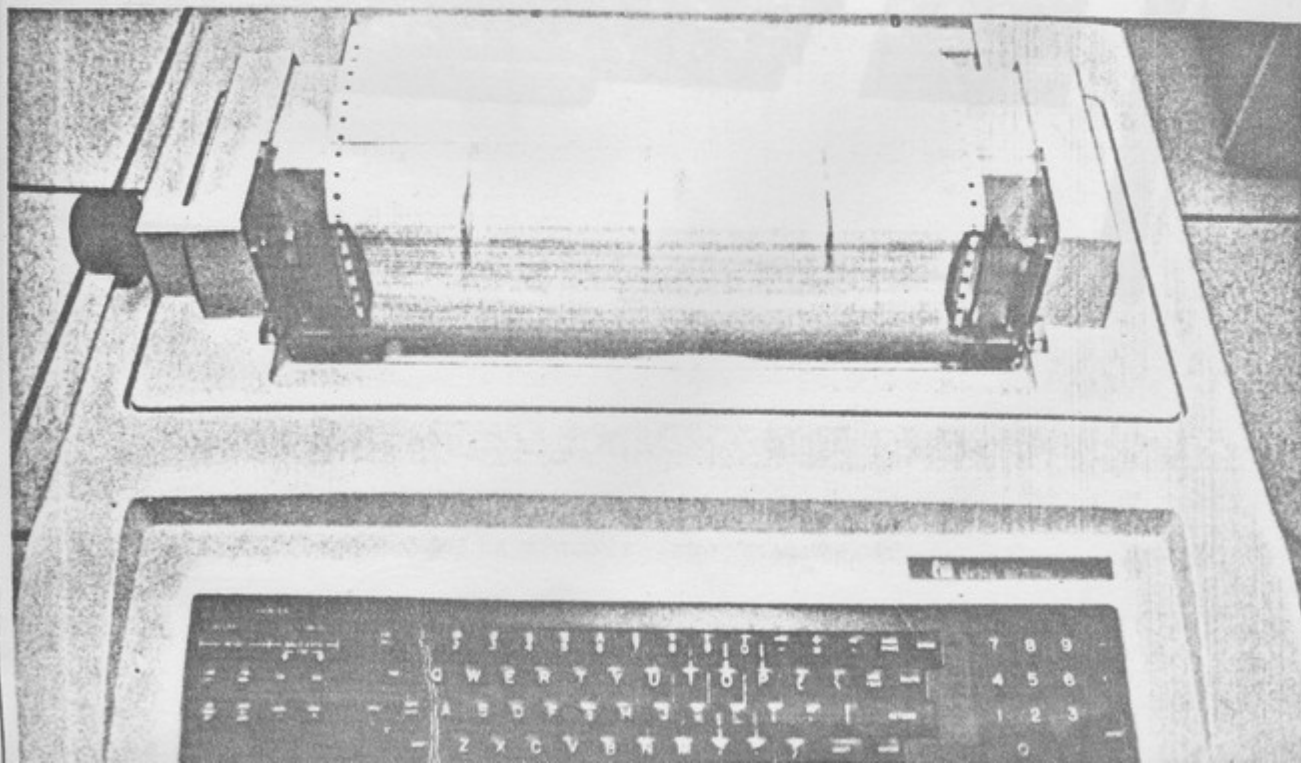




Tabela 1-1 Posebne tipke terminala

1.1 UPORABA TERMINALSKE TASTATURE

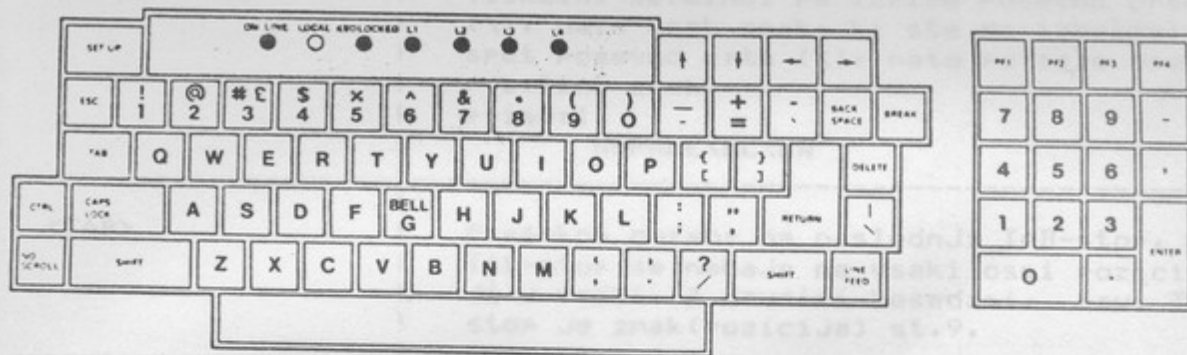
Vse računalniške tastature so podobne tistim na pisalnih strojih. Poleg tega pa tastatura vključuje še posebne tipke za različne funkcije računalnika. Te tipke niso na vseh terminalih, na istem mestu. Zato preverimo razporeditev tipk vsakic, ko delamo z računalnikom, ki ga se ne poznamo.

1.1.1 funkcijske tipke računalnika

Nekatere funkcijske tipke, ki nastopajo na tastaturi so opisane v tabeli 1-1. Za specifično informacijo o programski uporabi funkcijskih tipk preverite dokumentacijo za sistemski program, ki ga uporabljate.

1.1.2 kontrolni znaki

Kontrolni znak lahko vnesemo s pritiskom na ustrezno tipko, medtem ko pritiskamo na tipko <CTRL>. Enako reagira sistem s pritiskom na stresico <^> nato pa na tipko (primer: <^U>). Nekateri kontrolni znaki se zaradi njihove funkcije ne izpisujejo na terminal.



Pri uporabi različnih sistemskih programov ti kontrolni znaki ne delujejo vedno tako kot je opisano. Na primer: nekateri programi ne prepoznajo <CTRL/Z> kot izhod iz programa (glej tabela 1-2). Zaradi tega preverite poseben kontrolni tipk pri posameznih sistemskih programih preden jih uporabljate.



Tabela 1-1 Posebne tipke terminala

funkcijska tipka	OPIS
<CR>ali<RETURN>	Konca vnos vrste in prenese cursor na 1. mesto v novi vrsti(cursor je utripajoč znak na mestu pisanja) na kratko;kadar hocete nadaljevati vnos v novi vrsti, pritisnite <CR>ali<RETURN>
<CTRL/n>	Kombinacija tipke <CTRL> in neke ustrezne crke izvrši množico različnih funkcij. Vsaka veljavna kombinacija se imenuje kontrolni znak, predstavljen z "n", kjer je "n" spremenljiva crka (tabela 1-2)
<RUBOUT>ali<DELETE>	Izbrise zadnji znak v tekoci vrsti. Če na tipko pritisnemo večkrat, postopoma briše znake proti levi. Vecina zaslonskih terminalov odstrani vsak izbrisan znak z zaslona in premakne mesto pisanja nazaj. Tiskalni terminal pa izpiše posevno crto (\), nato vsak znak, ki ste ga izbrisali, spet posevno crto (\), nato pa sele prvi pravilni znak. Primer: NAPALE\EL\KA
<TAB>	Premakne cursor na naslednji TAB-stop. TAB-stop se nahaja na vsaki osmi poziciji v vrsti. Z drugimi besedami, prvi TAB-stop je znak(pozicija) st.9.

Pri uporabi različnih sistemskih programov ti kontrolni znaki ne delujejo vedno tako kot je opisano. Na primer: nekateri programi ne spoznajo <CTRL/Z> kot izhod iz programa(tabela 1-2). Zaradi tega preverimo pomen kontrolnih tipk pri posameznih sistemskih programih, preden jih uporabljamo.



Tabela 1-2 kontrolni znaki terminala

znak	Opis
<CTRL/C>	<p>Pokliče monitor, ki razlaga ukaze operacijskemu sistemu. Na znak <CTRL/C> sistem odgovori z monitorskim znakom pripravljenosti: MCR></p> <p>Ta signal označuje, da je sistem pripravljen sprejeti vnos s terminala.</p>
<CTRL/O>	<p>Izmenično prekine in vkljuci izpis na terminal. Če vam npr. program izpisuje nezazeleno podatke, pritisnite <CTRL/O> za ustavljanje izpisa podatkov! Če ne pritisnete ponovno <CTRL/O>, bo sistem zaustavil ves izpis in nato izpisal znak pripravljenosti (>) in vam s tem dal vedeti, da je izpis končan.</p>
<CTRL/S>in<CTRL/Q>	<p><CTRL/S> ustavi izpis na terminal dokler ne pritisnete <CTRL/Q>, ki ga bo spet nadaljeval.</p> <p>Primer: če uporabljate zasloni terminal, ki izpisuje podatke prehitro, da bi jih lahko prebrali, pritisnite <CTRL/S>, da se izpis ustavi! Ko ste prebrali, kar je na zaslonu, pritisnite <CTRL/Q>, ki nadaljuje izpis. Postopek ponavljajte dokler niste uspeli prebrati do konca.</p>
<CTRL/R>	<p>Premakne cursor v novo vrsto (kot <CR>) in prepise tekoco vrsto na terminal brez popravljenih napak. Zato lahko tekst lažje preberemo. Pred zaključitvijo vrste z <CR> pritisnite <CTRL/R>, da se prepričate, ce ste napako popravili!</p> <p>Primer:</p> <pre>NAPALE\EL\KA <CTRL/R> NAPAKA</pre>
<CTRL/U>	<p>Izbrise celotno tekoco vrsto. To vam omogoča, da na novo vnesete celo vrsto, kadar bi bili posamezni popravki neprakticni. Zapomnite pa si, da morate, pritisniti <CTRL/U> pred <CR>, ce hocete izbrisati vrsto.</p>
<CTRL/Z>	<p>Prekine izvajanje vecine sistemskih in uporabniskih programov in vrne kontrolo monitorju.</p>

Zapomnite si razliko med parom ukazov <CTRL/O>-<CTRL/O> in <CTRL/S>-<CTRL/Q>!

- * ko drugic pritisnete <CTRL/O> se nadaljuje izpis od mesta, do katerega je med ustavitvijo "prebral" računalnik.
Primer: pri izpisu naravnih števil od 1-100 ste ustavili pri številki 42. Med ustavitvijo pa je računalnik prisel do st.52 in zato nadaljuje izpis podatkov od st.52.
- * ko pa pritisnete <CTRL/Q> po <CTRL/S>, se izpis podatkov nadaljuje od tam, kjer ste ga ustavili z <CTRL/S>.
Primer: ustavili ste pri st.42. Izpis se nadaljuje od st.42.

1.2 MONITORSKI UKAZI

Ukazi, vpisani preko terminala za kontrolo sistemskih operacij, se imenujejo monitorski ukazi. Z monitorjem komuniciramo tako, da vpisemo ukaz v naslednji obliki:

ime ukaza parametri/kljuc <CR>

Ime ukaza

Se sestoji iz treh ali več crk in zaključen s praznim mestom. Vsak ukaz natanko določa monitorsko funkcijo. Monitor prebere samo prve tri crke. Dodatne crke lahko pomagajo uporabniku prepoznati ukaz. (Edina izjema tega tri-crkovnega pravila je ukaz HELP. Natipkati moramo celoten ukaz, da ga lahko locimo od monitorskega ukaza HELLO. Nekaj primerov monitorskih ukazov:

ABORTJ	ustavi tekoci program
DMOUNTJ	logično odklopi enoto
UFD	ustvari seznam uporabnikovih datotek

Parameter

Natančneje določi objekt ukaza, ki je navadno program ali enota. Eno ali več praznih mest mora lociti parameter od imena ukaza ali parametre med seboj.
Primer: ukazu ABORT, morate dodati tudi ime tekočega programa.

Naslednji ukaz bo posnal program VSOTADVA ob 12:25:00 :

RUN VSOTADVA 12:25:00

Naslednji ukaz pa bo prekinil izvajanje program VSOTADVA:

ABO VSOTADVA

Kljuc

Spremeni dejansko funkcijo ukaza ali pa parameter ukaza. Kadar kljuc spremeni funkcijo ukaza, moramo pustiti prazno mesto med imenom ukaza in kljucom.

Primer

```
ime ukaza /kljuc[=vrednost]
```

Kadar kljuc spremeni parameter ukaza, sledi kljuc neposredno parametru. Nekateri kljuci so določeni z dodatnim številčnim argumentom, ki je označen kot [=vrednost].

Primer

```
parameter/kljuc[=vrednost]
```

Prav tako prazna mesta niso potrebna med posameznimi kljuci:

```
parameter/kljuc/kljuc  
ime ukaza /kljuc/kljuc
```

Primer:

```
SET /CRT=TI:
```

Ta ukaz pove sistemu DELTA/M, da je naš terminal zaslon-ski. TI: je ime enote za terminal, ki ga uporabljamo, to je tisti, preko katerega je bil ukaz vpisan. V tem primeru je CRT kljuc, ki določa funkcijo ukaza SET.

Preden vnesete ukaz, pa moramo opraviti naslednje:

- * preverimo, ce je terminal vključen.
- * preverimo, ce je tipka <LOCAL/REMOTE> nastavljena na REMOTE.
- * upostevamo navodila potrebna za nastavitve terminala in povezavo z računalnikom (direktna ali telefonska linija).
- * pritisnemo <CTRL/C>, da dobimo monitorski znak pripravljenosti (MCR>).

Monitorski znak pripravljenosti in znak pripravljenosti(>) oba označujeta, da je monitor pripravljen sprejeti vpis preko terminala. Če vpisemo <CTRL/C>, ko uporabljamo kak drug sistem kot monitorski, lahko vnesemo nek monitorski ukaz. Sistem izvrši ta ukaz in se vrne na nivo, kjer je bil pred vpisom <CTRL/C>.

1.2.1 ukaz <HELP>

HELP je edini ukaz (razen HELLO), ki ga lahko vnesemo na terminal preden se prijavimo. Ker so prve tri črke ukaza HELP enake kot pri HELLO, moramo vnesti ukaz HELP v celoti. Ko vnasamo ta ukaz, se na terminal izpiše tekst, ki vam pove, kako se lahko prijavimo in kako vnasamo nadaljne ukaze. Celo ce ne potrebujemo takojšnje pomoči, vnesimo ta ukaz vsaj enkrat, tako da lahko ugotovimo značaj razpoložljivih informacij na vašem sistemu.

1.2.2 ukaz <HELLO>

Če hočemo začeti delo na terminalu, moramo vnesti monitorski ukaz HELLO, da se prijavimo. Prijava na sistemu ima več nalog:

- * sistem preveri, ce smo pooblaščen uporabnik in registrira našo uporabo sistema.
- * omogoča nam dostop do sistema, dokler se ne odjavimo.
- * vzpostavi vnaprej določene vrednosti in posoje za delo s terminalom.

Na monitorski HELLO ukaz da računalnik sledeci odgovor:

>HEL[LO]<CR>

UIC ali priimek:[g,m]<CR>

ali

priimek<CR>

Geslo: geslo <CR>

[g,m] imenovan UIC

Sestavljen je iz dveh oktalnih števil, ki pomenita nasa številko pristopa v sistem. Prvo st.(g) pomeni za nasa uporabnisko skupino, drugo st.(m) pa je nasa clanska številka v skupini. Navadno sta obe števili loceni z vejico in zaprta z oslatim oklepajem [g,m]. Ko dobimo nas UIC na sistemu z vecuporabnisko zascito, se kreira seznam uporabniskih datotek (UFD) z isto številko.

Priimek

Namesto UIC-eja lahko vnesemo priimek. Sistem doloci nas pravilni UIC iz vnesenega priimka.

geslo

Vsebuje 1-6 crkovnih znakov. Sistem obdrzi informacijo vkljucujoc pravilno geslo za vsak UIC in priimek.

Dostopa do sistema ne moremo dobiti, ce ne vnesemo gesla ustrezaajocega UIC-eju ali priimku.

Sistem ne napise na zaslon znakov, ki ste jih vnesli kot Geslo. To nam zasotavlja, da nase geslo ostaja zasebno in da nihce ne more uporabljati nasih programov.

Primer prijave:

>HEL

UIC ali priimek: DELTA <cr>

Geslo: <cr>

DELTA-M V1.2 BL26 SISTEM

Dobro jutro

07-Jan-82 10:11 vklucen na terminal TT0:

Dobrodosli na DELTA-M V1.2 operacijski sistem

>HEL 201/312 <CR>

Geslo: <CR>



Ko sistem prejme pravilno geslo, terminal pokaze sporočilo, ki vključuje vrsto sistema, ter datum in čas, ko smo se prijavili. Kar je napisano v zgorajšnjem primeru, se izpiše tudi na terminal. Pazite! geslo ni vidno! Terminal nam izpiše tudi različna sporočila, ki se ponavadi nanašajo na uporabo računalnika. Znak pripravljenosti (>) v vrstici za sporočilom, pove, da je sporočilo končano in da je monitor pripravljen sprejemati ukaze. Naslednje sporočilo pove, da se nekdo drug uporablja terminal:

```
HEL--vkljucen je drugi uporabnik
```

MOZNOSTI HITREJSE PRIJAVE

Vecina uporabnikov hoče tipkati čim manj in zeli tudi hiter odovor računalnika. Naslednji odstavki opisujejo krajše poti za prijavo.

Izključitev sistemskih sporočil

Ukaz HELLO vam omogoča posebne oblike UIC parametrov, ki ne predvaja sporočil (datoteka sporočil pa je lahko napisana tudi tako, da so pomembna sporočila izpisana v vsakem primeru). Običajna oblika UIC-eja je [s,m]. Če vas sporočila ne zanimajo, nadomestite vejico z posevno crto (/):

```
[s/m]
```

HELLO dovoljuje stiri UIC oblike:

```
[s/m]
```

```
s/m
```

```
[s,m]
```

```
s,m
```

Obliki s posevno crto ne izpiseta sporočil, razen najpomembnejših. Ko se prijavljate, oslati oklepaji niso potrebni. Toda kadar je UIC parameter kateresakoli drugega ukaza, mora biti v obliki [s,m].

Izključitev vprašanja UIC ali priimek

Druga možnost skrajšanja prijave je, da napisete ukaz HELLO in UIC (ali priimek) v isto vrstico, uporablja-joc posevno crto kot locilo:

```
>HEL 201/312 <CR>
```

```
  Geslo:          <CR>
```

Ta ukaz izkljuci vprašanje UIC ali priimek.

Avtomatično izvajanje prijavne ukazne datoteke.

Ko se prijavimo na terminal, sistem avtomatično priredi SY: vsakemu sistemskemu disku in potem isče po vsem UFD na SY datoteko LOGIN.CMD. Če jo najde, izvede vse ukaze iz datoteke LOGIN.CMD. Ta oblika je primerna, ce pri vsakem prijavljanju uporabljamo iste ukaze. Primer: Uporabljamo lahko prijavne ukaze, da nastavimo nas terminal kot zaslonski terminal in za sprejemanje malih crk. Lahko vključimo v datoteko tudi ukaz za izpis tekstovne datoteke opozoril za nas same (podobno kot izpise tekstovne datoteke z obvestili vsem prijavljenim uporabnikom). Ko zelimo zamenjati obvestilo, enostavno popravimo datoteko MYLOGIN.TXT. V tem primeru se na zaslonu prikaže naslednje sporočilo:

```
>@LOGIN.CMD
>SET /LOWER=TI:
>SET /CRT=TI:
>PIP TI:=MYLOG.TXT
10:00          OBISK PRI DIREKTORJU
11:00          ZMENEK Z DEKLETOM
12:30          POSLOVNI SESTANEK
>@<EOF>
```

1.3 SPOROČILA NAPAK PRI PRIJAVLJANJU

Ko monitor sprejme vpis, ki je napacen, oziroma ga ne prepozna, izpise na vas terminal sporočilo, kot na primer ce se poskusamo prijaviti na terminal, ki ze deluje. Sporočilo izpise monitor tudi v primeru, ko smo vtiskali UIC (lastno ime) ali geslo, ki ga sistem ne pozna:

```
>HEL
UIC ali priimek: 50,1
Geslo:
HEL -- napacen UIC
```

Ta poizkus prijave ni bil uspešen, ker sistem ni prepoznal priimka oziroma UIC -Ja(CONRAK) ali pa ker nismo vnesli pravilnega gesla. Za odpravo napake ukrepamo po vsebini sporočila. Vsa sporočila monitorja so razložena v knjigi "Monitorski ukazi DELTA/M".

Vsako sporočilo, ki ga program izpise na nas terminal, se začne z imenom ukaza ali programa, ki nam pošilja sporočilo. Ko opazimo napako med delovanjem sistemskega programa(npr. urejevalnik teksta) poiščemo obrazložitev v dokumentaciji za ta program.



VNASANJE IZVORNE DATOTEKE

2. Poslavje

PRIPRAVA PROGRAMA

Da bi lahko izvedli nek program pod operacijskim sistemom DELTA/M, moramo:

- * napisati izvorni program v datoteko
- * prevesti izvorni program, da dobimo prevedeni program
- * povežti prevedeni program z sistemom, da dobimo izvedljiv program
- * sprožiti izvajanje programa (z uporabo monitorskega ukaza RUN).

Vsaka od navedenih dejavnosti se izvaja z najmanj eno datoteko, ki predstavlja področje na zunanji pomnilni enoti (disku).

Ko smo se prijavili na terminal, nam sistem avtomatično dovoli dostop do diska. Na tem disku so shranjene vse naše datoteke, razen če izrecno hocemo drugače. (Če nas sistem nima več uporabniške zaslote, imamo avtomatičen dostop do systemskega diska, ki je dostopen vsem uporabnikom.) V tem poslavju se bomo naučili, kako uporabljati naš systemski disk.

DELTA/M nam omogoča izvajanje programov napisanih v številnih računalniških jeziki. Vsak jezik ima svoj lastni systemski program, ki se imenuje izbirnik ali prevajalnik. Ta systemski program prevaja izvorni program v prevedeni program in preveri, če je program napisan po pravilih za ta jezik.

Vsak jezikovni zbirnik ali prevajalnik lahko prevede le izvorne datoteke, napisane v tem jeziku: program napisan v pascalu mora biti preveden s pascalovim prevajalnikom. (Več podatkov dobite v dokumentacijah za posamezne računalniške jezike.)

Čeprav ta priročnik prikazuje nastanek programa v pascalu, lahko naredimo iste stopnje tudi pri programih pisanih v FORTRANu, COBOLu ali drugih računalniških jeziki. Edina razlika je v prevajalniku, ki ga uporabljamo.

Primer, ki se bo uporabljal skozi vse poslavje, prikazuje način pisanja izvornega programa v pascalu z imenom USOTA.PAS.

USOTA.PAS je program, ki zahteva, da nštirkate na terminalu 2 številki, ki jih program sestavlja in izpiše vsoto na terminalu.



2.1 VNASANJE IZVORNE DATOTEKE

DELTA/M vrstični urejevalnik teksta (EDI) je sistemski program, ki se uporablja za pisanje izvornih datotek. (EDI lahko uporabljate tudi za tvorbo drugih vrst datotek, tako kot na primer tekstovne datoteke ali podatkovne datoteke.)

V tem poglavju bomo uporabili le nekaj EDI ukazov, s pomočjo katerih bomo vnesli in uredili izvorni program VSOTA.PAS.

2.1.1 uporaba urejevalnika EDI za vnosanje in urejanje izvornih datotek

EDI poklicemo na isti način kot monitorski ukaz (pritisnete na <CTRL/C>, da dobite monitorski odzivni znak in se prepričate, če ste vas ukaz v monitor).

>EDI<CR>

EDI izpiše programske odzivni znak:

EDI>

Za tvorbo nove datoteke z uporabo EDI označite ime in tip datoteke v naslednji obliki:

EDI>ime datoteke.tip datoteke

ime datoteke
beseda, ki ima 1-9 crk

tip datoteke
kratica (3 crke), pred katero stoji pika (.). Kratica se navadno nanasa na vsebino datoteke. Na spodnji tabeli se nahaja nekaj standardnih tipov datotek za programiranje izvornih datotek v različnih jezikih:

TIP	JEZIK
PAS	PASCAL
CBL	COBOL
BAS	BASIC
FTN	FORTRAN
MAC	MACRO

Naslednji primer, ki ga bomo uporabljali skozi vse poglavje, prikazuje način pisanja izvornega programa v pascalu z imenom VSOTA.PAS.

VSOTA.PAS je program, ki zahteva, da natipkate na terminal 2 kot stevili, ki jih program sešteje in izpiše vsoto na terminal.

```

>EDI <CR>
[CREATING NEW FILE]
INPUT

```

Ko EDI sprejme ime nove datoteke, formira prazno datoteko s tem imenom in izpiše dve vrstici kot v zgornjem primeru. EDI izpiše INPUT in nam da vedeti, da je pripravljen sprejemati vpis na terminal. Vse kar vpišemo, razen kontrolnih znakov, postane del datoteke imenovane VSOTA.PAS. Nato lahko vnesemo izvorni program za VSOTA.PAS. Ko končamo vsako vrstico z <CR>, EDI shrani vrstico v delovni spomin. Ko končamo vpis, EDI izpiše delovni spomin v datoteko VSOTA.PAS.

Z uporabo funkcijskih tipk (poslavlje 1-1), lahko popravimo vse napake v tekoci vrsti preden končamo z <CR>. Ko je vrstica enkrat končana in napisana v delovni spomin, moramo za vsako spremembo uporabljati editorske ukaze.

Prav tako lahko vnesemo novo ime in tip datoteke v vrstico, v kateri smo poklicali EDI. Ta hitrejša možnost tvorbe je prikazana v spodnjem programu. Bodimo pozorni na uporabo tipk:DELETE, CTRL/R IN CTRL/U:

```

>EDI VSOTA.PAS <CR>
[CREATING NEW FILE]
INPUT
PROGRAM VSOTA; <CR>
VAR K,L:INTEGER; <CR>
BEGIN <CR>
WRITE ('VNESI DVE STEVILI'); <CR>
READLN (K,L); <CR>
WRITELN('VSOTA = ',K+L:10); <CR>
END. <CR>
<CR>
*EX <CR>
[EXIT]
>

```

Ko smo vnesli zadnjo vrstico teksta programa, pritisnemo <CR> kot prvi znak v novi vrsti. EDI odgovori z izpisom zvezdice (*). Do zdaj je EDI sprejemal tekst za tvorbo nove datoteke (vhodni način). Po pritisku <CR> na začetku vrste, pa je pripravljen na popravljanje napak (urejevalni način). Zvezdica (*) je editorski odzivni znak.

Ukaz EXIT ukazuje EDI-ju, da izpiše VSOTA.PAS na naše področje na disku in da vrne kontrolo monitorju.

Ukaz KILL zažre vhodno in izhodno datoteko in izbrise izhodno datoteko. Izloči tudi vse sledi tekočesa popravljanja.

2.1.2 urejanje obstoječe datoteke

Za urejanje obstoječe datoteke z EDI, vnesemo enak ukaz, kot smo se uporabljali za tvorbo nove datoteke:

```
PCIRIN >EDI VSOTA.PAS
```

Ker je kopija VSOTA.PAS že na disku, EDI odgovori drugače:

```
>EDI VSOTA.PAS<CR>  
[00008 LINES READ IN]  
[PAGE 1]  
*
```

EDI naredi kopijo VSOTA.PAS in je pripravljen da popravlja napake, kar nakazuje z odzivnim znakom(*). Sporocilo [00008 LINES READ IN] nam pove stevilo vrstic, ki jih je EDI spravil v delovni spomin. Vrstice v delovnem spominu lahko začnemo urejati. Delovni spomin lahko vsebuje celotno izhodno datoteko, ali pa le njen del, odvisno od velikosti datoteke in delovnega spomina. Za dostop do teksta v tekočem delovnem spominu vnesemo ukaz RENEW! RENEW izpiše delovni spomin v izhodno datoteko in ponovno napolni delovni spomin z naslednjim delom teksta.

Notranji vrsticni kazalec določi vrstico v delovnem spominu, ki naj bo popravljena. Ko EDI bere v delovnem spominu, vrsticni kazalec kaže vrstico, ki stoji takoj pred prvo vrsto teksta. To nam omogoča, da vključimo dodatno vrstico na začetku. Kazalec lahko premaknemo z iskanjem določenega dela teksta, ali z uporabo ukazov, ki premikajo kazalec.

Namescanje in spreminjanje teksta:

EDI ukazi v spodnji tabeli nam omogočajo iskanje in spreminjanje teksta v datoteki. Vecino EDI ukazov lahko skrajšamo na eno ali dve crki. V nadaljevanju je del ukazov, ki se ni treba vtiškati v oslatih oklepajih.

ukaz	funkcija
LOCATE]	poisce niz teksta v tekocem delovnem spominu.
CCHANGE]	zamenja en niz teksta z drugim.
NEXT]	premakne vrsticni kazalec v naslednjo vrstico (EDI izpise zvezdico(*), toda ne izpiše cele vrstice).
PRINT]	izpise tekoco vrstico na vas terminal.
TCOP]	premakne vrsticni kazalec na zacetek tekočesa delovnega spomina.
BOTTOM]	premakne vrsticni kazalec na konec tekočesa delovnega spomina.
<CR>	pokaze in izpise na vas terminal naslednjo vrstico datoteke.
<ESCAPE>	izpise prejsnjo vrstico na terminal

Primer EDI popravljanja je prikazan spodaj s pojasnili, kako posamezen ukaz spreminja in namesca vrstice v datoteki in izpise na terminal

```
BEGIN
>EDI VSOTA.PAS<CR>
[00008 LINES READ IN]
[PAGE 1]
*LOCATE VPISI<CR>
WRITE ('VPISI DVE STEVILI-M, N');
*
```

V zgornjem primeru ukaz LOCATE pokaze in izpise naslednjo vrstico datoteke (za tekoco vrstico) ki vsebuje besedo VPISI.

```
*CHANGE/VPISI/VTIPKAJ/<CR>
WRITE ('VTIPKAJ DVE STEVILI-M, N');
*
```

V zgornjem primeru ukaz CHANGE spremeni besedo VPISI v VTIPKAJ. Posevne crte locijo star in nov niz teksta. Katerikoli znak, ki ni uporabljen v nizih, se lahko uporabi za omejitev nizov. EDI nato izpise popravljenno vrstico na vas terminal.

```
*NEXT<CR>  
*
```

Ukaz NEXT pokazuje na naslednjo vrstico v tekstu, vendar je ne izpise na terminal.

```
*PRINT<CR>  
  K, L:INTEGER;  
*
```

Ukaz PRINT izpise tekoko vrstico na vas terminal

```
*LOCATE (215)<CR>  
[*EOB*]
```

Ce EDI doseže konec delovnega spomina, ne da bi našel iskan niz znakov, izpise [*EOB*]. EDI vrsticni kazalec se na ukaz LOCATE premika po delovnem spominu samo naprej, nikoli pa ne nazaj.

```
*TOP<CR>  
*
```

Ukaz TOP premakne vrsticni kazalec na začetek delovnega spomina (v vrstico pred prvo vrstico teksta). EDI pri tem izpise editorski odzivni znak(*).

```
*<CR>  
  BEGIN  
*
```

Ko pritisnete na <CR> za zvezdico(*), vam izpise naslednjo vrstico na terminal. <CR> tudi premakne vrsticni kazalec v naslednjo vrstico. V bistvu združuje ukaza NEXT in PRINT. V tem primeru kazalec pokazuje prvo vrstico v delovnem spominu.

```
>EDI VSDTA.PAS<CR>  
[00008 LINES READ IN]  
[PAGE 11]  
*
```

EDI prikaže združeno verzijo VSDTA.PAS. Če hočete karkoli prebrskati verzije, morate ukazati dodatni seznam verzij.

```
*EXIT<CR>
[EXIT]
>
```

Ukaz EXIT izpise vsebino delovnega spomina in ostanek vhodne datoteke v izhodno datoteko, zapre vhodno in izhodno datoteko in preide iz EDI v MCR. Namesto ukaza EXIT lahko uporabimo znak <CTRL/Z>, ki ga dobimo tako, da pritisnemo hkrati tipki CTRL in Z.

Vstavljanje in brisanje teksta

EDI ukazi na spodnjih tabelah vam omogočajo vstavljanje in brisanje teksta v datoteki.

ukaz	funkcija
I[INSERT]	vstavi eno ali več novih vrstic v v datoteko.
A[ADD]	doda tekst na konec že obstoječe vrstice.
D[DELETE]	izbrise tekoko vrstico.
<ESC>	pokaze in izpise prejsnjo vrstico. <ESC> pa ne izpise vrstice, ki ste jo ravnoar vnesli z ukazom INSERT.
R[ETYPE]	zamenja tekoko vrstico z novo.
L[IST]	izpise na terminal vrstice, ki so ostale v delovnem spominu od tekoče vrstice do konca. Po tem ukazu je vrsticni kazalec na začetku delovnega spomina.
TYPE n	izpise na vas terminal n vrstic, toda ne premakne vrsticnega kazalca.

Primeri editorskega popravljanja:

```
>EDI VSOTA.PAS<CR>
[00008 LINES READ IN]
[PAGE 1]
*
```

EDI poišče zadnjo verzijo VSOTA.PAS. Če hocete kaksno prejsnjo verzijo, morate ukazu dodati se številko verzije.

```
*INSERT<CR>
TA PROGRAM SESTEJE DVE STEVILI<CR>
<CR>
*<ESC>
[*BOB*]
<CR>
TA PROGRAM SESTEJE DVE STEVILI
*
```

Po INSERT ukazu je EDI v vhodnem načinu. Vstavi tekst takoj pred prvo vrstico delovnega spomina. Po drugem <CR> pa je EDI zopet v urejevalnem načinu. <ESC> izpiše vrstico pred tekočo vrstico. V tem primeru ta vrstica zamenja delovni spomin [*BOB*]. <CR> premakne kazalec v vrstico, ki smo jo ravnokar ustavili in je zdaj prva vrstica teksta.

```
*LOCATE STEVILI<CR>
WRITE ('VPISI DVE STEVILI-M, N');
*VSOTA !ZNAK ZA VPIS
*PRINT<CR>
WRITE ('VPISI DVE STEVILI-M, N');!ZNAK ZA VPIS
*
```

Ukaz LOCATE poišče vrstico, kjer je iskani niz, VSOTA doda tej vrstici določen tekst in PRINT to vrstico v celoti izpiše.

```
*LOCATE VSOTA<CR>
WRITELN ('VSOTA JE', K+L);
*DELETE<CR>
*
```

Z ukazom LOCATE smo našli vrstico, ki smo jo z DELETE potem izbrisali. Kazalec pa se premakne v naslednjo vrstico.

```
*<ESC>
READLN (K, L);
*
```

Po ukazu <ESC> EDI pokaze in izpiše prejšnjo vrstico v delovnem spominu na naš terminal.


```
*INSERT<CR>
  WRITE ('VPISI DVE STEVILI-M, N'); !ZNAK ZA VPIS<CR>
<CR>
```

*

EDI vstavi novo vrstico. Drugi <CR> prevede EDI v urejevalni način.

```
*TOP<CR>
<CR>
TA PROGRAM SESTEJE DVE STEVILI
*RETYPE PROGRAM IZPISE VSOTO DVEH STEVIL
*
```

Ukaz TOP premakne vrstični kazalec na začetek delovnega spomina, <CR> pokaze in izpiše naslednjo vrstico, ki je v tem primeru prva vrstica delovnega spomina. Ukaz RETYPE pa zamenja tekoco vrstico z tekstom, ki sledi ukazu.

```
*LIST<CR>
```

Ukaz LIST izpiše ves tekst od tekoče vrstice do konca delovnega spomina.

```
*EX<CR>
[EXIT]
>
```

Ko vnesete ukaz EXIT ali <CTRL/Z>, EDI izpiše datoteko v naše področje na disku.

1.3 osnovni EDI ukazi

Tabela 2-1 prikazuje osnovne EDI ukaze. Ti ukazi vsebujejo vse funkcije, ki jih potrebujemo za preprosto urejanje.



Tabela 2-1

ukaz	Opis
A[ADD]	niz doda niz tekoci vrsti
B[OTTOM]	premakne vrsticni kazalec na konec te- kocesa delovnega spomina
C[CHANGE]/niz 1/niz 2	zamenja niz 1 z nizom 2 v tekoci vrstici
<CR>	iz vhodnega nacina nas vrne v urejevalni nacin. Ko pa smo v urejevalnem nacinu, nam izpise naslednjo vrstico in prema- kne vrsticni kazalec v to vrstico
CTRL/Z	zapre vhodne in izhodne datoteke in ko- nca urejanje
D[ELETE]	brise tekoco vrstico
<ESC>	pokaze in izpise prejsnjo vrstico
E[XIT]	zapre vhodne in izhodne datoteke in ko- nca urejanje-ista funkcija kot <CTRL/Z>
I[NSERT] niz	vstavi nek niz pred naslednjo vrstico ali uvede vhodni nacin, ce je niz izpu- scen
KILL	zapre vhodno in izhodno datoteko in iz- brise izhodno datoteko
L[OCCATE] niz	poisce naslednjo vrstico, ki vsebuje is- kan niz. Iskanje ustavi na koncu tekoce- ga delovnega spomina
N[EEXT]	premakne vrsticni kazalec v naslednjo vrstico
P[RINT]	izpise tekoco vrstico na terminal
R[ENIEW]	izpise tekoci delovni spomin v izhodno datoteko in bere v naslednji delovni spomin tekst iz vhodne datoteke

(PASCAL) v prevodno datoteko (.OBJ). To pomeni, da ce ne praki ju-
simo izhod datoteke tipe datoteke: PASCAL reisew datoteko tipe
PASC z tes izhoda. Ce jo najde, uporabi to datoteko kot vhodno.
Pascal tvori datoteko tipe .OBJ kot izhod, ce ne doloelite tipe
izhodne datoteke.



ukaz	OPIS
RETYPE]	! zamenja tekoco vrstico z določenim nizom
TCOP]	! premakne vrsticni kazalec na začetek delovnega spomina
TYPE n	! izpise na terminal naslednjih n vrstic, vendar ne premakne vrsticnega kazalca

2.2 PREVAJANJE IZVORNE DATOTEKE V PASCALU

Ko smo ustvarili izvorno datoteko v PASCALU, VSOTA.PAS v tem primeru, sledi prevajanje programa v obliko, ki jo lahko bere sistem (binarna). Tak program se imenuje prevedeni program (object).

2.2.1 tvorba prevedenega programa

Prevajanje začnete s tem, da poklicete pascalov prevajalnik:

```
>PAS VSOTA.MAC=VSOTA.PAS<CR>
```

Ta ukaz pove prevajalniku, naj prevede izvorno datoteko VSOTA.PAS v prevedeni program imenovan VSOTA.MAC. Kot kaže primer, označite od leve proti desni izhodno datoteko (VSOTA.MAC), enačaj(=) in vhodno datoteko (VSOTA.PAS).

POMNI!

Izhod iz procesa je vedno na levi strani enačaja, vhod v proces pa na desni. (za podroben opis datotek glejte 3. poslavje)

Pascalov prevajalnik je izjema med prevajalniki, ki jih pozna sistem DELTA/M: program moramo prevesti se s prevajalnikom za macro, medtem ko drugi prevajalniki program prevedejo direktno v prevedeno datoteko (.OBJ), zato je ponovno prevajanje nepotrebno (in nemogoče).

Pascalski program dodatno prevedemo z ukazom

```
>MAC VSOTA.OBJ=VSOTA.MAC
```

Pascalov prevajalnik (s pomočjo prevajalnika MAC - prevajalnik za zbirni jezik) spremeni tip datoteke iz izvorne datoteke (.PAS) v prevedeno datoteko (.OBJ). To pomeni, da če ne priključimo imenu datoteke tipa datoteke, PASCAL poišče datoteko tipa .PAS z tem imenom. Če jo najde, uporabi to datoteko kot vhodno. Pascal tvori datoteko tipa .OBJ kot izhod, če ne določite tipa izhodne datoteke.

Vecina DELTA/M sistemskih programov in vsi prevajalniki delujejo na ta način. Zato običajno uporabljamo standardne tipe datotek, kadarkoli je to mogoče!

Privzeti tipi datotek so prikazani na spodnji tabeli

Tabela 2-2

Datoteka		Privzeti tip datoteke
Vhod	Izhod	
izvorna datoteka	izpisna datoteka	.PAS
	Prevedeni program	.LST
		.OBJ

Z uporabo privzete vrednosti lahko skrajšate zborni ukaz:

```
>PAS VSOTA=VSOTA<CR>
```

Z dodatnimi stikali za vhodne in/ali izhodne datoteke lahko uvedete posebne prevajalne zahteve. Vsi primeri v tem delu vsebujejo prevajalne privzete vrednosti.

2.2.2 nastanek izpisne datoteke

Ko pascalov prevajalnik prevaja izvorni program v prevedeni program, lahko preskrbi tudi izpisno datoteko za ta program. Za nastanek izpisne datoteke vpišemo naslednji ukaz:

```
>PAS VSOTA, VSOTA=VSOTA<CR>
```

Drugi VSOTA na izhodni strani ukaza pove prevajalniku, da naj izvede tudi izpisno datoteko imenovano VSOTA.LST za izvorni program. Izpisna datoteka prikazuje tiskovne napake na programu.

Če sistem vsebuje urejevalnik vrste in izpis na vrsticni tiskalnik, prevajalnik avtomatično izpiše VSOTA.LST v vrsto vrstičnega tiskalnika. To avtomatično tiskanje lahko preprečite z naslednjim ukazom:

```
>PAS VSOTA, VSOTA/-SP=VSOTA<CR>
```

Stikalo -SP pove prevajalniku naj ne izpiše VSOTA.LST na tiskalnik.



Prav tako pošlje prevajalnik kopijo VSOTA.LST na naš terminal. Če naš sistem ne vključuje VSOTA.LST, prevajalnik shrani na disk samo datoteko.

Pascalov prevajalnik lahko naredi izpisno datoteko tudi brez tvorbe prevedene datoteke. Ta možnost pa nam onemogoča najti napake v našem programu, brez tvorbe številnih verzij neuporabnih prevedenih programov. Za izvedbo same izpisne datoteke vnesemo naslednji ukaz:

```
>PAS VSOTA=VSOTA<CR>  
>
```

Potem ukazu je VSOTA.LST izpisan na ustreznem tiskalniku in shranjen na našem delu diska.

Vstaviti pa moramo vejico pred določilo za izpisno datoteko v ukazu, drugače bo prevajalnik smatral VSOTA za prevedeni program, namesto za izpisno datoteko.

Naslednji ukaz izpiše kopijo VSOTA.LST na naš terminal, vendar je ne izpiše na tiskalnik ali shrani na disk:

```
>PAS VSOTA, TI:=VSOTA<CR>
```

2.2.3 aktiviranje pascalovega prevajalnika

Včasih dobimo na ukaz OMS naslednje sporočilo

```
MCR -- TASK NOT IN SISTEM
```

To pomeni, da OMScalov prevajalnik ni v našem sistemu. Aktiviramo ga z naslednjim monitorskim ukazom

```
>RUN $OMS<CR>
```

Ta ukaz pove sistemu naj vstavi pascalov prevajalnik v spomin in ga aktivira. Prevajalnik odgovori z odzivnim znakom:

```
PAS>
```

Nato vpišemo ukaz v pascalu kot v primeru:

```
PAS>VSOTA,VSOTA=VSOTA<CR>  
PAS>^Z
```

Ko prevajalnik sprejme naše ukaze, znova izpise odzivni znak PAS>. V tem primeru lahko prevajamo naslednje programe v Pascalu ali pa zapustimo prevajalnik.

2.3 TVORBA IZVEDLJIVEGA PROGRAMA

DELTA/M program za povezovanje spremeni prevedeni program narejen z Jezikovnim prevajalnikom v samostojni izvedljivi program. Ta izvedljivi program ostane na disku, dokler nekdo ne vnesse monitorskega ukaza za izvajanje programa.

2.3.1 Popolna oblika ukaza za povezavo

Popolna oblika za povezavo uporablja tri izhodne datoteke in več vhodnih datotek. Tri izhodne datoteke so:

1. datoteka, ki vsebuje izvedljiv program (tip datoteke: TSK) in ki ga lahko instaliramo in izvajamo
2. datoteka ureditve spomina (MAP), ki vsebuje podatke o velikosti in lesi različnih delov programa.
3. datoteka definicij simbolov (STB), ki vsebuje podatke o definicijah slobalnih simbolov. (Večini povezovalni-kovih operacij STB datoteka ni potrebna.)

Vhodne datoteke vsebujejo vse prevedene programe in programe, ki so potrebni za tvorbo posameznega izvedljivega programa. Popolna oblika ukaza je:

```
>TKB .TSK, .MAP, .STB= .OBJ(Prevedena datoteka)
```

Tabela 2-3 prikazuje različne tipe datotek v ukazu za povezavo

Tabela 2-3

Datoteka		Izhod	
Vhod	Prevedena dat.	TSK in	Privzeti tipi dat.
>TKB, .MAP	OBJ	MAP in	.OBJ
	izvajajoca datoteka		.TSK
>TKB, .TSK= .OBJ	dat. ureditve spomina		.MAP
	dat. defin. simbolov		.STB

Za program VSOTA.PAS vnesemo naslednji ukaz:

```
>TKB VSOTA.TSK,VSOTA.MAP,VSOTA.STB=VSOTA.OBJ,LB:[1,1]OMSLIB/LB<CR>
```

V tem ukazu je LB psevdonim za enoto, ki vsebuje knjiznico, [1,1] pa je UFD, kjer je knjiznica shranjena. OMSLIB je pascalova sistemska knjiznica.

Z uporabo povezovalnikovih privzetih vrednosti lahko ukaz skrajšamo na:

```
>TKB VSOTA, VSOTA, VSOTA=VSOTA, LB:[1,1]OMSLIB/LB<CR>
```

2.3.2 skrajšane oblike ukazov

Kot prevajalnik nam tudi povezovalnik omogoča izpustitev nekaterih izhodnih datotek ali usmeritev izhodnih datotek na terminal. Če izpustimo datoteko v začetku ali v sredini seznama izhodnih datotek, moramo vstaviti vejico na mesto imena datoteke, da označimo prazno polje. Na vhodni strani ukaza, pa uporabljamo vejico, da locimo eno vhodno datoteko od druge. Tabela 2-4 prikazuje tipe datotek, ki nastanejo pri povezovanju programov.

Tabela 2-4

Ukaz	Nastale izhodne datoteke
>TKB.TSK,,MAP,,STB=.OBJ	vse tri izhodne datoteke
>TKB,,,STB=.OBJ	samo STB datoteka
>TKB,,MAP,,STB=.OBJ	MAP in STB datoteki
>TKB.TSK,,,STB=.OBJ	TSK in STB datoteki
>TKB.TSK,,MAP=.OBJ	TSK in MAP datoteki
>TKB.TSK=.OBJ	samo TSK datoteka



2.3.3 večvrstični povezovalnikovi ukazi

Veliko vhodnih datotek lahko povzroci, da je povezovalnikov ukaz daljši od ene vrstice. V tem primeru pokličemo povezovalnik v naslednji obliki:

```
>TKB<CR>
TKB>
```

Ko smo vpisali <CR>, monitor aktivira povezovalnik, ki vrne TKB> odzivni znak. Povezovalnik izpiše ta znak po vsaki vrsti vnosa, dokler ne vpisete dve posevni crti (//) in <CR> v začetku vrste. Posevni crti končata delo povezovalnika in nas vrneta v MCR. Enovrstični/ukaz

```
MCR VSOTA>TKB
PISITE DVE TKB>ime.TSK,ime.MAP,ime.STB=ime.OBJ,OBJ,OBJ<CR>
lahko vnesemo kot
TKB>ime.TSK,ime.MAP,ime.STB=ime1.OBJ
TKB>ime2.OBJ,ime3.OBJ<CR>
MCR VSOTA<TKB>//<CR>
PISITE DVE>
```

2.3.4 izpisovanje datoteke ureditve spomina

MAP je ASCII datoteka, ki vsebuje podatke o velikosti in lesi delov znotraj programa. Če nas sistem vsebuje urejevalnik vrste, povezovalnik sam po sebi pošlje datoteko na vrstični tiskalnik.

2.3.5 povezovalnikova stikala in dodatki

Povezovalnik vsebuje različna stikala in dodatke za kontrolo nastanka izvedljivega programa na disku.

2.4 IZVAJANJE PROGRAMA

Da bi sprožili izvajanje programa vtipkamo naslednji monitorski RUN ukaz:

```
>RUN VSOTA<CR>
```

Ta ukaz povzroci, da sistem

- * usotovi lesi VSOTA.TSK na vašem sistemskem disku,
- * pošlje kopijo izvedljivega programa v spomin,
- * izvede program.



ANALIZA PROBLEMA
ZASNOVA PROGRAMA
DIAGRAM POTELA
KONCEPT PROGRAMA

Ko smo uporabili to obliko ukaza RUN, izvedljiva oblika programa ostane na disku, pripravljena za ponovno izvajanje, dokler je ne izbrisemo z PIP-om.

Naslednji odstavek prikazuje tri uspešne izvedbe pascalovskega programa VSOTA.PAS. VSOTA.PAS je interaktivni program, kar pomeni, da izpiše sporočilo na naš terminal in nato čaka, da vpišemo odgovor preden izvrši izračun in izpiše rezultat na naš terminal.

IZVORNI PROGRAM
(VSOTA.PAS)

```
>RUN VSOTA<CR>
VNESITE DVE STEVILI 7,3<CR>
VSOTA= 10
```

UREJEN PROGRAM
(VSOTA.LST)

```
>RUN VSOTA<CR>
VNESITE DVE STEVILI 522,628
VSOTA= 1150
```

IZVEDLJIVI PROGRAM
(VSOTA.MAC)
(VSOTA.OBJ)

```
>RUN VSOTA<CR>
VNESITE DVE STEVILI 9,16
VSOTA= 25
```

POVEZOVALNIK
PROGRAMA Z
KNJIŽNICO

TABELA VHODNIH TOČK
(VSOTA.STB)
RAZDELITEV SPOMINA
(VSOTA.NAP)

IZVEDLJIVI
PROGRAM
(VSOTA.TSK)

IZVAJANJE
PROGRAMA

Monitorski ukazi uporabljeni za razvoj programa:

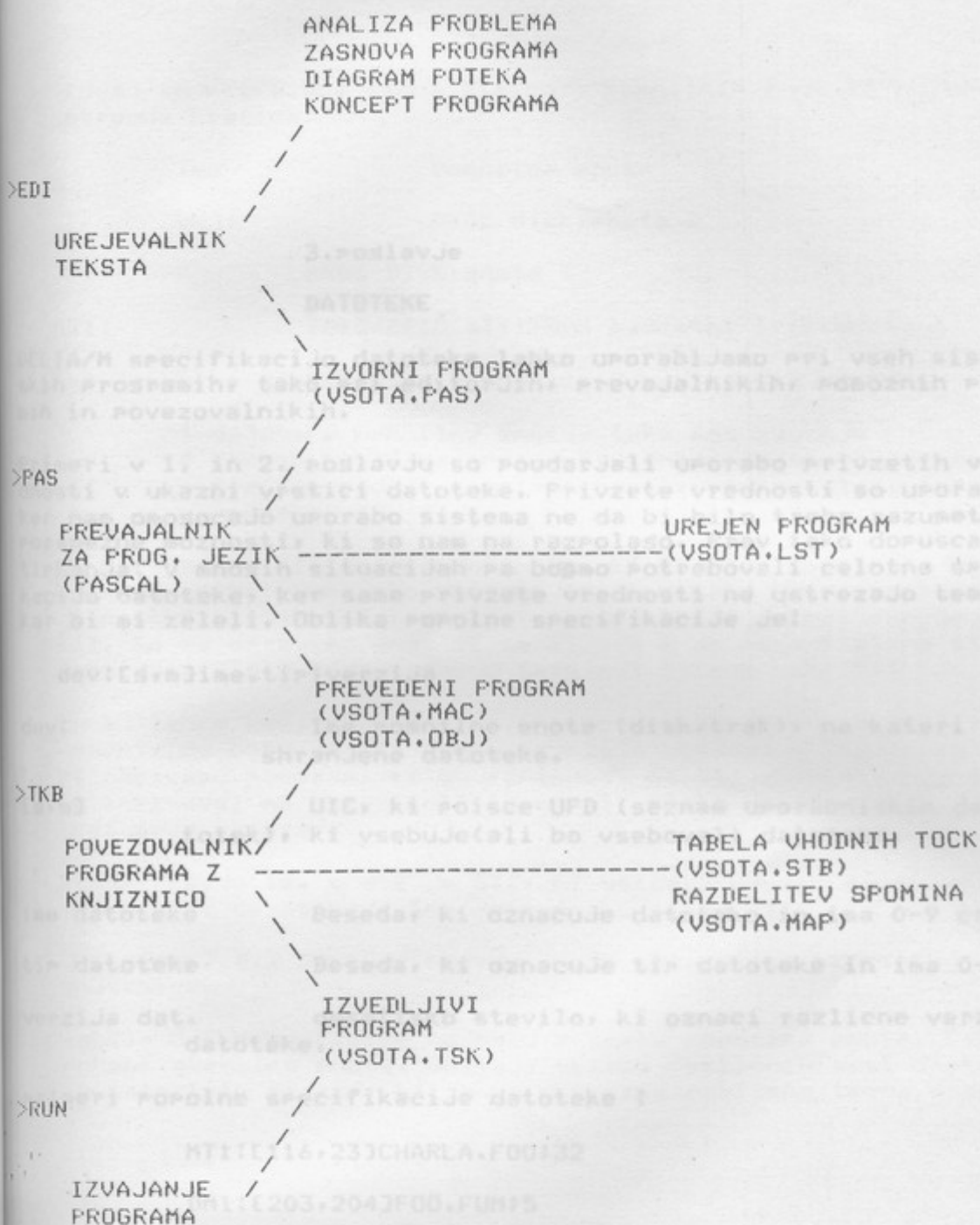
```
EDI VSOTA.PAS
PAS VSOTA,VSOTA=VSOTA
MAC VSOTA=VSOTA
TSK VSOTA=VSOTA-[1,1]OHSLIB/LB
RUN VSOTA
```

Ikreiranje datoteke
1\ prevajanje programa
17 v dveh stopnjah
1\prevezovanje s knjižnico
1\izvajanje programa

Čemu sledi se testiranje programa ter popravljanje morebitnih napak. Seveda je potrebno po vsaki popravilju izvornega programa program ponovno prevesti in povezati s knjižnico.



SPODNJA SHEMA PRIKAZUJE POT RAZVOJA PROGRAMA
OD ZASNOVE DO IZVAJANJA



Monitorski ukazi uporabljeni za razvoj programa:

EDI VSOTA.PAS	!kreiranje datoteke
PAS VSOTA,VSOTA=VSOTA	!\ prevajanje programa
MAC VSOTA=VSOTA	!/ v dveh stopnjah
TKB VSOTA=VSOTA,[1,1]OMSLIB/LB	!povezovanje s knjiznico
RUN VSOTA	!izvajanje programa

Temu sledi se testiranje programa ter popravljanje morebitnih napak. Seveda je potrebno po vsakem popravljanju izvornega programa program ponovno prevesti in povezati s knjiznico.



Spodaj so prikazana imena fizičnih pomnilnih enot in njihove ustrezne kratice.

Ime	Pomnilna enota
DK2:	RK05 disk, enota 2
DM1:	RK06 disk, enota 1
MT1:	TU10, TU10 ali TS03 magnetni trak, enota 1

3. poslavje

DATOTEKE

DELTA/M specifikacijo datoteke lahko uporabljamo pri vseh sistemskih programih, tako pri editorjih, prevajalnikih, pomožnih programih in povezovalnikih.

Primeri v 1. in 2. poslavju so poudarjali uporabo privzetih vrednosti v ukazni vrstici datoteke. Privzete vrednosti so uporabne, ker nam omogočajo uporabo sistema ne da bi bilo treba razumeti vse posamezne možnosti, ki so nam na razpolago. Prav tako dopusca manj tipkanja. V mnogih situacijah pa bomo potrebovali celotno specifikacijo datoteke, ker same privzete vrednosti ne ustrezajo temu, kar bi mi želeli. Oblika popolne specifikacije je:

dev:[s,m]ime.tip;verzija

dev: ime pomnilne enote (disk, trak), na kateri so shranjene datoteke.

[s,m] izpisoval na UIC, ki poišče UFD (seznam uporabniških datotek), ki vsebuje (ali bo vseboval) datoteko.

ime datoteke Beseda, ki označuje datoteko in ima 0-9 crk.

tip datoteke Beseda, ki označuje tip datoteke in ima 0-3 crke.

verzija dat. desetisko število, ki označi različne verzije iste datoteke.

primeri popolne specifikacije datoteke :

MT1:[116,23]CHARLA.F00;32

DM1:[203,204]F00.FUM;5

2. poslavje opisuje ime in tip datoteke. To poslavje pa prikazuje ime pomnilne enote in UFD.

3.1 IME POMNILNE ENOTE

Pomnilne enote označuje disk ali trak na katerem obstaja posamezna datoteka. Ime je sestavljeno iz dveh crk in eno ali dvo mestnega oktalnega števila, ki mu sledi dvočrtnje (:). Če ime ne vključuje številke, sistem uporabi številko 0.



Tabela 3-1

Spodaj so prikazana imena fizicnih pomnilnih enot in njihove ustrezne kratice.

Ime	Pomnilna enota
DK2:	RK05 disk, enota 2
DM1:	RK06 DISK, enota 1
MT1:	TU10, TE10 ali TS03 magnetni trak, enota 1

Ime pomnilne enote spada v eno izmed naslednjih vrst:

- * dejanska pomnilna enota, taka kot zgoraj
- * pseudo pomnilna enota, ki lahko predstavlja katerokoli fizicno enoto, z ozirom na to, preko kateri terminal je vnesena

Na primer ime TI: je pseudo enota, ki kaže na terminal, na katerem je bil vnos. Ko vnesemo iz terminala 23 na našem sistemu, je naša fizicna vhodna enota terminal TT23: in naš pseudo terminal TI:. Ko pa opravimo vnos iz terminala 6 je naša fizicna številka terminala TT6:, toda pseudo terminal ostane isti TI:

Torej lahko napisemo program, ki bo poslal izpis na TT23:, kar pomeni, da bomo morali vedno sprožiti program s TT23:. Lahko pa napisemo program, ki bo izpisoval na TI:, kar pomeni, da bo izpisoval na katerikoli terminal, preko katerega smo sprožili izvajanje programa.

Druga pseudo ime enote je SY:, ki ustreza našemu sistemskemu disku. Vse datoteke v tem priročniku so na SY:.

Odstavek 2.3.1 opisuje pseudo enoto LB:, enoto ki vsebuje knjiznice.

Tabela 3-1 predstavlja najbolj pogoste pomnilne enote. Crka n pomeni številko enote. Obstaja veliko različnih vrst diskov in magnetnih trakov, ki imajo ustrezno različna imena enot.

```

BEGIN
WRITE ('VTIPKAJ DVE STEVILI'); (VNOS PODATKOV)
READLN (K,L);
WRITELN ('VSOTA=';K+L); (IZPIS REZULTATA)
END.

```


Tabela 3-1

Naprava	Kratica
Disk	DBn: DFn: DKn: DLn: DMn: DPn: DRn: DSn: DXn: DYn:
Vrsticni tiskalnik	LP:
Magnetni trak	MMn: MSn: MTn:
Pseudo terminal	TI:
Terminal	TTn:
Pseudo sistemska enota	SY:

Ker imena SY:,TI:,TT: in LP: predstavljajo bolj vhodne in izhodne enote, kot medije za shranjevanje, se ponavadi ne pojavljajo v popolni ukazni vrstici. Ko naletimo na eno izmed teh enot v ukazni vrstici, stoji ime enote samostojno na eni strani enacaja. Na primer, naslednji ukaz poslje kopijo VSOTA.PAS iz nasega sistemskega diska na nas terminal:

```

UI>PIP TI:=VSOTA.PAS<CR>
  (PROGRAM IZPISE VSOTO DVEH STEVIL)
  PROGRAM VSOTA;
  VAR K,L:INTEGER;
  BEGIN
    WRITE ('VTIPKAJ DVE STEVILI');<VNOS PODATKOV>
    READLN (K,L);
    WRITELN('VSOTA=',K+L:10);<IZPIS REZULTATA>
  END.

```



3.2 DIREKTORIJ UPORABNISKIH DATOTEK (UFD)

Ko se prijavljamo, uporabljamo UIC ali pa priimek. Ta UIC poišče UFD na našem sistemskem disku (SY:), potem ko ugotovi, ce smo pooblaščen uporabnik. UFD je datoteka, ki vsebuje imena vseh datotek shranjenih na našem seznamu. Noben sistemski program ne more poiskati datoteke, ce ne pozna UFD na katerem je datoteka oznacena.

Izraza UIC in UFD se mnogokrat zamenjujeta, vendar UIC oznacuje uporabnika, UFD pa seznam.

Ko potrebujemo datoteko shranjeno v drugih seznamih, lahko uporabimo monitorski SET ukaz, ki spremeni nas UFD (SET/UIC=[g,m]) ali pa oznacimo UFD v specifikaciji datoteke. Monitorski SET ukaz spremeni UFD. Vendar nobena izmed ukazov ne spremeni UIC, s katerim smo se prijavili. Na primer, ce bi radi prepisali na nas terminal datoteko iz drugega UFD, vnesemo naslednji ukaz:

```
>PIP TI:=[302,200]CONRAD.MAC<CR>
```

Ta ukaz povzroci, da se datoteka CONRAD.MAC ki je na našem sistemskem disku v UFD[302,200] izpiše.

V sistemu brez vecuporabniske zascite UFD ustrezno UIC-eju, določenem v zadnjem SET /UIC ukazu, izpisanem iz terminala, ki se uporabljate.

Za izpis tekočesa UIC-eja na katerikoli sistem, vnesemo ukaz:

```
>SET /UIC<CR>
```

Ko vnesemo ta ukaz, na da bi določili UIC, sistem odgovori z:

```
UIC=[g,m]
```

```
* ALLOCATE  
* MOUNT  
* UFD
```

Procesu pisanja, urejanja, prevažanja in povezovanja USDTA.PAS program pri DELTA/N številne datoteke:



* izvorna programa (VSOTA.PAS:1)
* urejena verzija programa (VSOTA.LST:2)
* prevedeni program (VSOTA.OBJ:1)

4. Poslavlje

* izvedljiv: 4. Poslavlje
* datoteka urejevalne programa (VSOTA.MAP:1)
* datoteka PIP IN UREJEVALNIK VRSTE (VSOTA.STP:1)

PIP IN UREJEVALNIK VRSTE

V tem poslavju sta opisna dva pomožna programa: PIP in urejevalnik vrste. Prikazana je njuna uporaba za prepisovanje, iskanje, brisanje datotek, ter za izpis na vrsticni tiskalnik ali na terminal.

4.1 PIP

S PIP-om lahko na DELTA/M sistemu z uporabo primernih stikal za izvajamo naslednje operacije:

- * prepisovanje datotek iz enote na drug UFD ali enoto
- * brisanje datotek
- * preimenovanje datotek
- * izpisovanje seznama datotek
- * brisanje vseh starih verzij

Vsaka enota, ki se nanasa na specifikacijo datoteke, mora biti prijavljena kot javna (dostopna vsem uporabnikom) ali rezervirana le za nas (samo na sistemih z več uporabniško zascito) in montirana. Če uporabimo ukaz PIP pri katerikoli enoti, ki ni montirana ali je rezervirana za drugega uporabnika, PIP izpise naslednje sporočilo:

```
PIP--DEVICE NOT MOUNTED/ALLOCATED
dd:[s,m]
```

Rezerviranje, montiranje in tvorba UFD so monitorske funkcije izvršene z naslednjimi monitorskimi ukazi:

```
* ALLOCATE VSOTA.PAS:3 1. 22-FEB-81 11140
* MOUNT VSOTA.PAS:2 2. 22-FEB-81 12100
* UFD VSOTA.PAS:1 1. 19-FEB-81 11132
```

V procesu pišnja, urejanja, prevajanja in povezovanja VSOTA.PAS program tvori DELTA/M številne datoteke:

```
PIP> VSOTA.PAS /PU<CR>
PIP> ^Z
```



- * izvorni program (VSOTA.PAS;1)
- * urejena verzija programa (VSOTA.LST;2)
- * prevedeni program (VSOTA.OBJ;1)
- * izvedljivi program (VSOTA.TSK;1)
- * datoteka ureditve spomina (VSOTA.MAP;1)
- * datoteka definicij simbolov (VSOTA.STB;1)
- * različne verzije zgornjih datotek, ce ste ponovili kate-
rokoli fazo priprave programa

Vse te datoteke ostanejo na disku, dokler jih sami ne izbrisemo. DELTA/M ne izbriše starih verzij datotek.

PIP lahko poklicemo iz monitorja na dva načina:

1. Enovrstična oblika, ki izvrši en PIP ukaz in vrne kontrolo monitoju

```
>PIP /LI<CR>
```

```
DIRECTORY DBO:[301,314]
14-FEB-81 09:10
```

```
VSOTA.PAS;3 1. 22-FEB-81 11:40
VSOTA.PAS;2 2. 22-FEB-81 12:00
VSOTA.PAS;1 1. 19-FEB-81 11:32
```

2. Oblika, ki da kontrolo PIP-u in nam omogoča izvedbo številnih ukazov

```
>PIP<CR>
PIP> /LI<CR>
```

```
DIRECTORY DBO:[301,314]
14-FEB-81 09:10
```

```
VSOTA.PAS;3 1. 22-FEB-81 11:40
VSOTA.PAS;2 2. 22-FEB-81 12:00
VSOTA.PAS;1 1. 19-FEB-81 11:32
```

```
TOTAL OF 4./11. BLOCKS IN 3. FILES
```

```
PIP> VSOTA.PAS /PU<CR>
PIP> ^Z
>
```


To poslavje uporablja enovrstične oblike (številka 1), ki prikazujejo PIP ukazne operacije. Vsak prikazan ukaz pa je lahko izveden tudi v drugi obliki (številka 2)

4.2 PIP UKAZNA VRSTICA IN PRIVZETE VREDNOSTI

Oblika PIP ukazne vrstice je različna za vsako posamezno funkcijo. Na splošno pa PIP stikala delajo na seznamu specifikacije datotek. Kot privzeto vrednost za ta ukaz uporablja PIP v ukazni vrstici zadnjo navedeno vrednost.

Vnesemo lahko številne specifikacije datotek v eni sami ukazni vrstici, ki jih locimo z vejico. Stikalo sledi zadnji specifikaciji datoteke.

V naslednjem primeru bo PIP izbrisal datoteke z imeni: ARRAY.PAS;1 MULT.PAS;1 in HEX.PAS;1.

```
>PIP ARRAY.PAS;1,MULT.PAS;1,HEX.PAS;1 /DE<CR>
```

Pri stikalu DELETE moramo pri vsaki posamezni specifikaciji navesti tudi številko verzije datoteke, ki jo hocemo izbrisati.

4.2.1 izpis datoteke na naš terminal

Za izpis kopije VSOTA.PAS na naš terminal vnesemo PIP ukaz v naslednji obliki:

```
>PIP TI:=VSOTA.PAS<CR>
```

Ukaz izpise naslednje:

```
{PROGRAM IZPISE VSOTO DVEH STEVIL}
PROGRAM VSOTA;
VAR K,L:INTEGER;
BEGIN
  WRITE ('VTIPKAJ DVE STEVILI');{VNOS PODATKOV}
  READLN (K,L);
  WRITELN('VSOTA=',K+L:10);{IZPIS REZULTATA}
END.
```



>PIP /LI
DIRECTORY DL1:CS0:11
7-JAN-82 11:30

VSOTA.PAS11
VSOTA.PAS13
VSOTA.OBJ11
VSOTA.MAC11

07-JAN-82 10:28
07-JAN-82 10:43
07-JAN-82 10:57
07-JAN-82 10:58

Tabela 4-1 vsebuje PIP stikala, ki so opisana v tem poslavju.

Tabela 4-1

stikalo	Pomen	OPIS
/LI	List	Izpiše imena zahtevanih datotek, ki so v določenem UFD.
/BR	Brief	Izpiše skrajšano verzijo seznama narejenega z ukazom /LI.
/DE	Delete	Izbrise določeno datoteko.
/PU	Purge	Izbrise vse razen zadnje datoteke (datoteke z najvisjo številko verzije).
/SP	Spool	Poišče in izpiše določeno datoteko na vrstični tiskalnik.
/RE	Rename	Preimenuje datoteko.
/CO	Continuous	Prepiše datoteko v povezan blok na izhodni datoteki.
/TR	Truncate	Odreže neuporabljene bloke na koncu datoteke.
/CD	Creation Date	Prepiše datoteko z datumom, ko je bila narejena, ne pa z tekocim datumom.
/SD	Selective Delete	Izbrise določeno datoteko, potem ko nas za vsako posamezno datoteko vpraša, če jo želimo izbrisati.

4.2.2 /LI-izpise seznam uporabniških datotek

Vse datoteke so napisane na našem UFD. PIP /LI u^k izpise kot v primeru:

VSOTA.OBJ11
VSOTA.TSK11



>PIP /LI

DIRECTORY DL1:[50,1]
7-JAN-82 11:30

VSOTA.PAS;1	1.	07-JAN-82 10:28
VSOTA.PAS;2	1.	07-JAN-82 10:39
VSOTA.PAS;3	1.	07-JAN-82 10:43
VSOTA.OBJ;1	2.	07-JAN-82 10:57
VSOTA.MAC;1	2.	07-JAN-82 10:58

TOTAL OF 7./25. BLOCKS IN 5. FILES

S PIP /LI ukazom dobimo naslednje informacije o datotekah:

- * Fizicna enota na kateri so spravljene datoteke in UIC, ki da vsebuje seznam. Ime enote je privzet sistemski disk(SY:), UIC pa je privzet UFD.
- * Datum in čas, ko je PIP napravil izpis seznama.
- * Ime, tip in številko verzije za vsako datoteko.
- * Število blokov, ki jih zasede posamezna datoteka. Blok ima 512 bytov (256 besed).
- * Znak, ki pokaže ali je datoteka povezana(contiguous-C), nepovezana(ni znaka) ali zaklenjena(locked-L). Zaklenjena datoteka ponavadi vsebuje pokvarjene podatke. Do njih pridemo z uporabo PIP ukaza za odklepanje(unlock): PIP ime datoteke/UN.
- * Datum in čas, ko je bila datoteka narejena.
- * Vsota vseh uporabljenih blokov in vsota vseh dodeljenih (rezerviranih) blokov.

PIP v povezavi s stikali za kontrolo nam da lahko tudi drugače oblikovan seznam. BR stikalo lahko povzroči, da PIP ustvari seznam v skrajšani obliki. Ukaz PIP /BR izpiše seznam v naslednji obliki:

>PIP /BR

DIRECTORY DL1:[50,1]

VSOTA.PAS;1
VSOTA.MAC;1
VSOTA.PAS;2
VSOTA.PAS;3
VSOTA.OBJ;1
VSOTA.TSK;1

4.2.3 izpis informacij o posameznih datotekah

PIP nam omogoča, da dobimo informacije o eni sami datoteki ali o celotni skupini datotek v seznamu. PIP nam vrne seznam v popolnejši obliki. Primer:

DIRECTORY DL1:[50,1]
19-FEB-82 12:47

VSOTA.PAS;1	(133,37)	1./5.	19-FEB-82 12:42
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]		
VSOTA.MAC;1	(136,40)	2./5.	19-FEB-82 12:43
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]		
VSOTA.PAS;2	(140,40)	1./5.	19-FEB-82 12:44
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]		
VSOTA.PAS;3	(110,67)	1./5.	19-FEB-82 12:45
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]		
VSOTA.OBJ;1	(114,32)	1./1.	19-FEB-82 12:45
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]	19-FEB-82 12:46(2.)	
VSOTA.TSK;1	(141,35)	13./13.	C 19-FEB-82 12:46
[50,50]	[RWED,RWED,RWED,R]	19-FEB-82 12:46(2.)	

Ta oblika nam da naslednje informacije (poles informacij, ki so bile že vpisane):

- * Stevilo za identifikacijo datoteke, ki se sestoji iz dveh števil (1437,27). S tem prav tako lahko najdete datoteko v seznamu.
- * Stevilo dodeljenih (rezerviranih) blokov (v nasprotju z zasedenimi bloki).
- * Varovalni znak, ki pove, kako lahko datoteka postane dostopna tudi ostalim uporabnikom.
- * Datum in čas, ko je bila datoteka zadnjic popravljana in stevilo poprav.

Po izpisu seznama v katerikoli obliki, PIP vrne kontrolo monitorju.

1. *.* poseni najnovejšo verzijo vseh datotek v tekočem UFD.
2. *.DAT poseni najnovejšo verzijo vseh datotek tipa .DAT v tekočem UFD.
3. TEST.* poseni najnovejšo verzijo vseh tipov datotek z imenom TEST v tekočem UFD.
4. TEST.DAT poseni najnovejšo verzijo datoteke TEST.DAT v tekočem UFD.
5. [1;#] poseni vse skupine UIC s člansko številko od 1-377
6. [1;#] poseni vse UIC članske številke v skupini n1.
7. [1;#2] poseni vse skupine UIC s člansko številko n2.



4.2.3 izpis informacij o posameznih datotekah

PIP nam omogoča, da dobimo informacije o eni sami datoteki ali o določeni skupni datotek v seznamu. Na primer, če bi radi vedeli, koliko verzij VSOTA.PAS obstaja, uporabimo ukaz:

```
>PIP VSOTA.PAS;* /LI<CR>
```

Kot pokazuje primer, je specifikacija datoteke vedno pred stikalom. Ukaz povzroči, da PIP izpiše seznam vseh verzij datoteke imenovane VSOTA.PAS. Zvezdica(*) na mestu številke verzije pove PIP-u, da naj poišče vse verzije datoteke.

Zvezdica na enem ali več poljih specifikacije datoteke stoji namesto vsega. To imenujemo tudi posplošena specifikacija datoteke. PIP omejuje uporabo zvezdice v naslednjih primerih:

1. prepis posamezne datoteke
2. izpis seznama
3. ko prepisujete več datotek, morate uporabiti za specifikacijo izhodne datoteke *.* ali privzeto vrednost.
4. Pri stikalih Rename in Enter se lahko namesto katerega koli polja uporabljajo zvezdice (polje ostane isto kot pri izhodni datoteki) lahko pa določimo novo ime tega polja.

V vseh primerih, kjer PIP dovoljuje zvezdico v specifikaciji izhodne datoteke, oblika [*,*] označi, da je izhodni UIC isti kot vhodni UIC.

Sledenci ukazi pokazujejo uporabo zvezdice in njen pomen:

1. *.* pomeni vse verzije vseh datotek v tekočem UFD
2. *.DAT;* pomeni vse verzije vseh datotek tipa DAT v tekočem UFD.
3. TEST.*;* pomeni vse verzije vseh tipov datotek z imenom TEST v tekočem UFD.
4. *.* pomeni najnovejšo verzijo vseh datotek v tekočem UFD.
5. *.DAT pomeni najnovejšo verzijo vseh datotek tipa .DAT v tekočem UFD.
6. TEST.* pomeni najnovejšo vseh tipov datotek z imenom TEST v tekočem UFD.
7. TEST.DAT pomeni najnovejšo verzijo datoteke TEST.DAT v tekočem UFD.
8. [*,*] pomeni vse skupine UIC s člansko številko od 1-377
9. [n1,*] pomeni vse UIC članske številke v skupini n1.
10. [*,*n2] pomeni vse skupine UIC s člansko številko n2.

VSOTA.DBJ1

VSOTA.TSK11

19-FEB-82 12:45

19-FEB-82 12:46

TOTAL OF 17./24. BLOCKS IN 4. FILES



4.2.4 brisanje datotek

Ko enkrat vemo katere datoteke vsebuje naš UFD, se lahko odločimo, katere datoteke bomo izbrisali. Na primer, če hocemo ohraniti le najnovejšo verzijo vsake datoteke v stavku 4.2.2 bomo izbrisali naslednje datoteke:

```
VSOTA.OBJ;1
VSOTA.PAS;1
Ukaz VSOTA.PAS;2
```

Za brisanje teh datotek s stikalom PIP /delete vpišemo naslednji ukaz:

```
>PIP VSOTA.OBJ;1,VSOTA.PAS;1,VSOTA.PAS;2 /DE<CR>
```

Stikalo delete zahteva ali številko verzije ali pa zvezdico(*) na mestu verzije. Uporaba zvezdice je neprimerna kadar naš UFD vsebuje datoteke z istim imenom, toda različnimi tipi in verzijami, ki jih nečemo izbrisati. V tem primeru moramo točno določiti, katero datoteko hocemo izbrisati.

4.2.5 brisanje vseh verzij datotek razen zadnje

Ko hocemo izbrisati vse datoteke razen tiste z najvisjo številko verzije, uporabimo namesto stikala delete stikalo /PURGE. Sledeci purge ukaz ima isto funkcijo kot zgornji delete ukaz:

```
>PIP VSOTA.* /PU<CR>
```

Ukaz purge se ne nanasa na datoteke, ki imajo le eno verzijo. Specifikacija datoteke za stikalo purge ne vsebuje mesta za verzijo. Ko smo vnesli zgornji ukaz, lahko vnesemo naslednji ukaz, s katerim lahko pogledamo, katere datoteke so vam ostale v seznamu.

```
PIP VSOTA.* /SD<CR>
```

```
>PIP /LI<CR>
```

```
DIRECTORY DL1:[50,1]
19-FEB-82 12:48
```

VSOTA.MAC;1	2.	19-FEB-82 12:43
VSOTA.PAS;3	1.	19-FEB-82 12:45
VSOTA.OBJ;1	1.	19-FEB-82 12:45
VSOTA.TSK;1	13. C	19-FEB-82 12:46

```
TOTAL OF 17./24. BLOCKS IN 4. FILES
```



Kot kaže izpis, vsebuje UFD samo najvisje številke verzij vsake datoteke.

4.2.6 selektivno brisanje datotek /SD

PIP ukaz za selektivno brisanje zahteva od nas odgovor preden datoteko dokončno izbrise. Možni odgovori (<CR>, ^Z, Y, N, Q, G) povzročijo naslednje:

Ukaz	Operacija
Y <CR>	izbrise datoteko in nadaljuje
Y ^Z	izbrise datoteko in gre v monitor
N <CR>	ohrani datoteko in nadaljuje
N ^Z	ohrani datoteko in gre v monitor
<CR>	ohrani datoteko in nadaljuje
^Z	ohrani datoteko in gre v monitor
Q <CR>	ohrani datoteko in se vrne ukazni način
Q ^Z	ohrani datoteko in gre v monitor
G <CR>	izbrise to datoteko in vse ostale kandidate za izbris, izbrise izbrisane datoteke in se vrne v ukazni način
G ^Z	izbrise to datoteko in vse ostale kandidate za izbris, izbrise izbrisane datoteke in gre v monitor

Ukaz za selektivno brisanje lahko vnesemo tudi v naslednji obliki:

```
PIP VSOTA.*;* /SD<CR>
```

PIP odgovarja:

```
DELETE
```

```
>
>PIP VSOTA.*;*/SD
DELETE FILE DL1:[50,1]VSOTA.MAC;1 [Y/N/G/Q]? N
DELETE FILE DL1:[50,1]VSOTA.PAS;3 [Y/N/G/Q]? Y
DELETE FILE DL1:[50,1]VSOTA.OBJ;1 [Y/N/G/Q]? N
DELETE FILE DL1:[50,1]VSOTA.TSK;1 [Y/N/G/Q]? N
>
```



Glede na nas odsvor, PIP zbrise VSOTA.PAS;1, toda ne zbrise VSOTA.OBJ;1.

4.2.7 Prepisovanje datotek

Prepisovanje datotek je privzeta funkcija PIP-a; to pomeni da PIP izvede prepis operacije, ce vnesete PIP ukazno vrstico brez stikal. Na primer, v naslednjem ukazu prepise datoteko VSOTA.MAP iz vasega UFD na SY; v vas UFD na DK:

```
PIP DK:=VSOTA.MAP<CR>
```

Ukaz vsebuje poziv PIP-u, kateremu sledi specifikacija datoteke v obliki

```
VSOTADVE.OBJ;1 13. C 19-FEB-82 12145
VSOTADVE.PAS;1 13. C 19-FEB-82 12146
```

izhodna datoteka=vhodna datoteka

vhodna datoteka: datoteka, ki naj bo prepisana

izhodna datoteka: nova kopija datoteke

Ko vnesemo UFD, ime, tip in/ali številko verzije datoteke v izhodno datoteko, PIP prepise ime, tip in verzijo datoteke na ustrezna polja v izhodni datoteki. Preden lahko prepisemo datoteko v seznam v drugi enoti, mora direktorij na tej enoti že obstajati. V sistemu vecuporabniske zascite ze avtomaticno obstaja seznam na SY;. V sistemu brez vecuporabniske zascite pa seznam ne nastane avtomaticno; ce izhodni enoti določeni v zgornjem primeru ne pripisemo UFD, ki ustreza nasemu UIC, PIP vrne sporočilo:

VSOTA, ki so spravljene v vasega UFD na SY; v ekvivalentni UFD na DK: disku, enota 0, kjer naj se isenuje VSOTADVE.

4.3 UREJEVALNIK VRSTE

4.2.8 Preimenovanje datotek

Uporabniki sistema pogosto potrebujejo kopije datotek, ki so izbrisane

na PIP /rename stikalo nam omogoča preimenovanje obstojecih datotek. Na primer:

Urejevalnik vrste določa vrstni red uporabe glede na čas vnosa ukaza in ostale fak >PIP VSOTADVE.*;*=VSOTA.*;* /RE<CR> nastu nase datoteke v vrsti. >

4.3.1 Tiskanje datotek

Ca hočemo uvrstiti nase datoteke, uporabimo PRINT ukaz urejevalnika vrste. Priareri

```
>PRINT VSOTA.MAP<CR>
```

Pri ukazu PRINT sistem avtomaticno privzame ime fizicne enote LPI in da ni treba navesti pri opisu datoteke. Ta ukaz zaprosi urejevalnik vrste naj vose VSOTA.MAP v vrsto datotek, ki cekajo na tiskanje. Navedno se tiska tista datoteka, ki je prva v vrsti. Sistem nas vooenca tudi tiskanje pa določeno času ali datum.

4.3.2 Izpisovanje datotek v vrsti

Ta ukaz pove PIP-u naj spremeni imena vsem tipom in verzijam datotek z imenom VSOTA v ime VSOTADVE. Vnesti moramo ali stevilo ali zvezdico namesto vhodne in izhodne verzije. Zvezdice v izhodni specifikaciji datoteke povedo, da sta tip in verzija enaka kot v vhodni datoteki. Seznam vsebuje zdaj naslednje datoteke:

Imena vseh datotek, ki čakajo na tiskanje, bodo izpisane na naslednjem terminalu v naslednji obliki:

```
>QUE /L DIRECTORY DL1:[50,1]
** PRINT 19-FEB-82 12:49
PRINT *S LPO:
(3,5) VSOTADVE.MAC;1 2. 19-FEB-82 12:43
VSOTADVE.OBJ;1 1. 19-FEB-82 12:45
VSOTADVE.TSK;1 13. C 19-FEB-82 12:46
```

TOTAL OF 16./19. BLOCKS IN 3. FILES

Ne moremo pa preimenovati same enote, temveč je treba datoteko prepisati iz ene enote v drugo. Če hočemo preimenovati datoteko in jo prepisati na drugo enoto, vnesemo novo ime v izhodno specifikacijo datoteke v COPY ukazni vrstici. Na primer:

Ta ukaz pove PIP-u naj prepise vse tipe in verzije z imenom VSOTA, ki so spravljene v vašem UFD na SY: v ekvivalentni UFD na DK: disku, enota 0, kjer naj se imenuje VSOTADVE.

4.3 UREJEVALNIK VRSTE

Uporabniki sistema pogosto potrebujejo kopije datotek, ki so izpisane na vrsticnem tiskalniku. Če hoče prevec uporabnikov naenkrat delati na istem vrsticnem tiskalniku, sistemski program imenovan urejevalnik vrste določi vrstni red uporabe glede na čas vnesenega ukaza in ostale faktorje ter nam izpise informacijo o mestu nase datoteke v vrsti.

4.3.1 tiskanje datotek

Če hočemo uvrstiti nase datoteke, uporabimo PRINT ukaz urejevalnika vrste. Primer:

```
>PRINT VSOTA.MAP<CR>
```

Pri ukazu PRINT sistem avtomatično privzame ime fizicne enote LP: in ga ni treba navesti pri opisu datoteke. Ta ukaz zaprosi urejevalnik vrste naj vnese VSOTA.MAP v vrsto datotek, ki čakajo na tiskanje. Navadno se tiska tista datoteka, ki je prva v vrsti. Sistem nam omogoča tudi tiskanje po določenem času ali datumu.



4.3.2 izpisovanje datotek v vrsti

Da preverimo, ce je določena datoteka v vrsti za tiskanje, vnesimo naslednji ukaz:

```
QUE /LIST<CR>
```

Imena vseh datotek, ki čakajo na tiskanje, bodo izpisana na naš terminal v naslednji obliki:

```
>QUE /LI
** PRINT QUEUES **
PRINT => LP0:
  [5,5] PRINT (2000,1) ACTIVE ON LP0:
    DL1:[5,5]KNJIGA.UCB;14
    DL1:[5,5]FORMEK.UCB;1
    DL1:[5,5]DELTAMZAC.UCB;15
```

1. oznaci datoteko, ki se ravnokar tiska, njeno indentifikacijsko številko, ime in tiskalnik.
2. izpiše imena datotek, ki čakajo v vrsti (urejene so po vrsti kot bodo tiskane).

```
>PIP /LI
PIP -- NO SUCH FILE(S)

>EDI USOTA.PAS
(CREATING NEW FILE)
INPUT
PROGRAM AAA(INPUT,OUTPUT);
VAR A,B: INTEGER;
BEGIN
  READLN (A,B);
  WRITELN (A*B:10);
END.

*Z
(EXIT)
```



Dodatek

PRIMER PROGRAMA V PASCALU

Ta dodatek nam prikazuje razvoj programa v Pascalu in manipulacijo s koncnimi datotekami. Prikazuje nam, kako lahko hitro tvorimo različne verzije iste datoteke in kako lahko odstranimo stare

DELTA - otroški vrtec

```

1          PROGRAM AAA(INPUT,OUTPUT);
2          VAR A,B: INTEGER;
3          BEGIN
4              READLN (A,B);
5              WRITELN (A*B:10);
          END.
  
```

HEL 50,7/DELTA

Errors DELTA-M V1.2 BL26 SISTEM

File errors: 4067 words

Dober vecer

22-Feb-82 20:54 vkljucen na terminal TT0:

EPAGE 13

Dobrodošli na DELTA-M V1.2 operacijskem sistemu

WRITELN (A*B:10)

4C/8/4

WRITELN (A+B:10)

477

Po koncanem delu puršajte svoje direktorije in jih ne scitite ker bodo le ti zbrisani !!!!!

>PIP /LI

>DIRECTORY DLO:ES0,73

>PIP /LI

PIP -- NO SUCH FILE(S)

VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:54

>EDI VSOTA.PAS 1. 22-FEB-82 20:56

[CREATING NEW FILE] 1. 22-FEB-82 20:57

INPUT

PROGRAM AAA(INPUT,OUTPUT); 3. FILES

VAR A,B: INTEGER;

BEGIN

READLN (A,B);

WRITELN (A*B:10)

END.

*~Z DIRECTORY DLO:ES0,73

[EXIT] 82 20:58

VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:54

VSOTA.HAC:1 1. 22-FEB-82 20:56

VSOTA.PAS:2 1. 22-FEB-82 20:57

TOTAL OF 3./15. BLOCKS IN 3. FILES



```
>MAC VSOTA=VSOTA
>TKB VSOTA=VSOTA,[1,13]MSL18/LB
>RUN VSOTA
>PAS VSOTA,TI:=VSOTA
>PAS VSOTA=VSOTA
>MAC VSOTA=VSOTA
>TKB VSOTA=VSOTA,[1,13]MSL18/LB
```

```
AAA      OMSI Pascal V1.2C RSX  22-Feb-82 20:56 Site # 0000 Page 1
          D E L T A              -   o t r o s k i   v r t e c   -
```

```
1 VSOTA      PROGRAM AAA(INPUT,OUTPUT);
2              VAR A,B: INTEGER;
3              BEGIN
4 1           1           1           READLN (A,B);
5 2           2           1           WRITELN (A*B:10)
6              END.
```

```
Errors detected: 0
Free memory: 4067 words
```

```
>EDI VSOTA.PAS
[00006 LINES READ IN]
[PAGE 1]
*PL *
    WRITELN (A*B:10)
*C/*/+
    WRITELN (A+B:10)
*^Z
[EXIT]
>PIP /LI
VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:54
VSOTA.MAC:1 1. 22-FEB-82 20:56
VSOTA.PAS:2 1. 22-FEB-82 20:56
VSOTA.TSK:1 13. C 22-FEB-82 20:58
VSOTA.TSK:2 13. C 22-FEB-82 21:00
```

```
DIRECTORY DL0:[50,7]
22-FEB-82 20:57 BLOCKS IN 8. FILES
```

```
VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:54
VSOTA.MAC:1 1. 22-FEB-82 20:56
VSOTA.PAS:2 1. 22-FEB-82 20:57
```

```
TOTAL OF 3./15. BLOCKS IN 3. FILES
```

```
DIRECTORY DL0:[50,7]
22-FEB-82 21:01
>PIP /LI
VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:57
VSOTA.MAC:1 1. 22-FEB-82 20:59
VSOTA.PAS:2 1. 22-FEB-82 21:00
VSOTA.TSK:1 13. C 22-FEB-82 21:00
```

```
VSOTA.PAS:1 1. 22-FEB-82 20:54
VSOTA.MAC:1 1. 22-FEB-82 20:56
VSOTA.PAS:2 1. 22-FEB-82 20:57
```

```
TOTAL OF 3./15. BLOCKS IN 3. FILES
```




```
>MAC VSOTA=VSOTA
>TKB VSOTA=VSOTA,[1,1]OMSLIB/LB
>RUN VSOTA
12,15
```

PRIMER PROGRAMA V FORTRANU

```
180
>PAS VSOTA=VSOTA
>MAC VSOTA=VSOTA
>TKB VSOTA=VSOTA,[1,1]OMSLIB/LB
>RUN VSOTA
12,15
```

PRIMER PROGRAMA V FORTRANU. Program je napisan v FORTRANU. Program je prebere iz terminala dno ste se pri tem ste uporabili ukaza TYPE, izpis na ekran in vnos iz tastature.

```
27
>RUN VSOTA
1234
5678
6912
```

DELTA-M V1.2 RL26 SYSTEM

```
>ber veter
>-Feb-82 21:18 vkljucen na terminal TT0:
>
>brodostli na DELTA-M V1.2 operacijskem sistemu
>PIP /LI
```

DIRECTORY DLO:[50,7]

22-FEB-82 21:01 nuredajte svoje direktorije in jih ne scitite ker bodo le ti zbrisani !!!!!

VSOTA.PAS;1	1.		22-FEB-82 20:54
VSOTA.MAC;1	1.		22-FEB-82 20:56
VSOTA.PAS;2	1.		22-FEB-82 20:57
VSOTA.OBJ;1	1.		22-FEB-82 20:58
VSOTA.TSK;1	13.	C	22-FEB-82 20:58
VSOTA.MAC;2	1.		22-FEB-82 20:59
VSOTA.OBJ;2	1.		22-FEB-82 21:00
VSOTA.TSK;2	13.	C	22-FEB-82 21:00

(CREATING NEW FILES)

TOTAL OF 32./48. BLOCKS IN 8. FILES

ACCEPT 45,1,J

TYPE 12 I,J

FORMAT (215)

>PIP *.* /PU

>PIP /LI

END

DIRECTORY DLO:[50,7]

22-FEB-82 21:01

VSOTA.PAS;2	1.		22-FEB-82 20:57
VSOTA.MAC;2	1.		22-FEB-82 20:59
VSOTA.OBJ;2	1.		22-FEB-82 21:00
VSOTA.TSK;2	13.	C	22-FEB-82 21:00

(FILES)

TOTAL OF 16./24. BLOCKS IN 4. FILES

ALL

ACCEPT 45,1,J

TYPE 12 I,J

FORMAT (215)

LAHKO NOC

22-FEB-82 21:01 TT0: JE IZKLJUCEN



>FOR SUMA-SUMA
.MAIN.

FORTTRAN IV DIAGNOSTICS FOR PROGRAM UNIT .MAIN.

IN LINE 0 PRIMER PROGRAMA V FORTRANU

Tu si lahko osledamo razvoj programa v FORTRANU. Program je podoben prejšnjemu, saj ravnotako prebere iz terminala dve stevili in nato izpiše njuno vsoto. Pri tem sta uporabljena ukaza TYPE in ACCEPT, izpis na ekran in vnos iz tastature.

>HEL 50,6/DELTA

DELTA-M V1.2 BL26 SISTEM

Dober večer

22-Feb-82 21:18 vključen na terminal TT0:

Dobrodošli na DELTA-M V1.2 operacijskem sistemu

.MAIN.

>TAB SUMA-SUMA.(1,1)FORLIB/LB

>RUN SUMA

12.34

Po končanem delu purgajte svoje direktorije in jih ne scitite ker bodo le ti zbrisani !!!!!

>RUN

RUN -- SYNTAX ERROR

>RUN SUMA

>

>PIP /LI 12

PIP -- NO SUCH FILE(S)

>EDI SUMA.FTN

[CREATING NEW FILE]

INPUT

>PIP 25/50

ACCEPT 45,I,J

TYPE 12 I+J

45 FORMAT (2I5)

12 0 FORMAT (I6) (50,4)

STOP

END

T SUMA.FTN12 1. 22-FEB-82 21:21

LI SUMA.DD112 2. 22-FEB-82 21:21

SUMA.TSK11 34. C 22-FEB-82 21:22

*

T TOTAL OF 37,744. BLOCKS IN 3. FILES

*DP

LI

*DP

[*EOB*]

*T

*LI

22-FEB-82 21:23 TT01 JE IZKLUČEN

> ACCEPT 45,I,J

TYPE 12 I+J

45 FORMAT (2I5)

12 0 FORMAT (I6)

STOP



>FOR SUMA=SUMA
.MAIN.

STRAN 49

FORTRAN IV DIAGNOSTICS FOR PROGRAM UNIT .MAIN.

IN LINE 0002, ERROR: SYNTAX ERROR

FOR -- [.MAIN.] ERRORS: 1, WARNINGS: 0

>EDI SUMA.FTN

[00006 LINES READ IN]

[PAGE 1]

*

ACCEPT 45,I,J

*

TYPE 12 I+J

*C/2/2,

TYPE 12, I+J

*CZ

[EXIT]

>FOR SUMA=SUMA
.MAIN.

>TKB SUMA=SUMA,[1,1]FORLIB/LB

>RUN SUMA

12,34

46

TT0 -- STOP

>RUN

RUN -- SYNTAX ERROR

>RUN SUMA

12

12

TT0 -- STOP

>PIP *.* /PU

>PIP /LI

DIRECTORY DLO:[50,6]

22-FEB-82 21:23

SUMA.FTN;2 1. 22-FEB-82 21:21

SUMA.OBJ;2 2. 22-FEB-82 21:21

SUMA.TSK;1 34. C 22-FEB-82 21:22

TOTAL OF 37./44. BLOCKS IN 3. FILES

>BYE

>

LAHKO NOC

22-FEB-82 21:23 TT0: JE IZKLJUCEN

>

